

Føroyskir prestar í Danmark:

Kirkjan er ein

Ein føroysk fólkakirkja hevur ikki livivánir, um einasta grundgevingin fyri loysing frá teirri donsku er, at danir eru so óskikkiligr. Vit mugu hava okkurt haldgott at seta í staðin

EDVARD JOENSEN

Føroyskir prestar í Danmark eru ikki grundleggjandi ósamdir við Gjaranes-presti, tá hann heldur, at føroyska kirkjan eigur at loysa frá donsku fólkakirkjuni. Tað er rætt at taka figgarliga ábyrgd av kirkjuni, siga teir, men teir halda ikki, at grundgevingin hjá Jógvan Fríðrikssyni heldur, tá hann sigur, at danir eru so óskikkiligr og helst fara at kroysta okkurt niður yvir føroyingar, sum vit ikki vilja vita av.

Guð savnar

Føroyski presturin í Keypmannahavn, Bergur Jacobsen, gongur ikki inn fyri hugsanini um eina serføroyska fólkakirkju í tí líki, Jógvan Fríðriksson mælir til. Hann vísir á, at kirkjan jú er ein felagsskapur, sum skal vera fyri øll.

»Ekklesia merkir: „Tey, sum Guð hevur savnað“«, sigur Bergur Jacobsen, og vísir á, at slík hugsan, sum henda við spjalding, er beinleiðis mótsøgn til endamál kirkjunnar. Hann heldur, at rettari var, um arbeiðt

varð fram í móti einari samindari kirkju heldur enn upp aftur smærri eindum, enn teimum, vit longu framman undan hava.

»Eru vit ónøgd við okkurt, sum kirkjan ger, eiga vit heldur at tosa við harðari rødd í móti tí skeiva, enn bara at stinga halan millum beinini og loysa«, sigur Bergur Jacobsen. »Guð samlaði kirkjuna, sum bara er ein. Loysing hoyrir ikki

til í teologiini«.

Bergur Jacobsen vísir á, at føroyska kirkjan hevur ikki so lítið, hon kann læra av teirri donsku. Og tað gerst ikki bara við at slíta alt samband. Tað er so nógv meira lív í donsku kirkjuni, enn teirri føroysku.

Bergur Jacobsen fylst á, at Jógvan Fríðriksson bara tekur tað negativa, sum altíð hoyrist um donsku fólkakirkjuna, upp. Hann vildi fegin, at eisini alt tað góða, kirkjan ger, onkuntið varð umtalað.

Og líkt er til, at kirkjan bert fær umtalu, tá tað er fyri tað ringa, um farast skal eftir tí, pressufólk sjálv siga.

»Vit ganga bara eftir tíðindum«, sigur Hans Bjerregard, redaktiónschefur á Ekstra Bladet, »og hava bara áhuga fyri kirkjuni, tá til dømis onkur prestur ger eitt hvørt bytt«.

Og tað stendur ikki væl til, um prestarnir sjálvir fara at nýta henda framferðarháttin til tess at fremja sínar hugsanir í verki.